

N:o 67.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 11 maj 1891.

— — — — Andra Kammaren — 11 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion
angående tillägg till 53 § af stadgan om skiftesverket i
riket den 9 november 1866.*

(Lagutskottets utlåtande n:o 43.)

Till Konungen.

Enligt 53 § i gällande skiftesstadga skall, innan frågorna om egoutbyte, urskiljande af in- och afrösningsjord samt egogradering få förekomma till handläggning, all skifteslagets mark vara å karta affattad äfvensom rågångarne deromkring bestämda. I afseende å den sålunda stadgade arbetsföljden har uti en inom Riksdagen gjord framställning blifvit anmärkt, att denna arbetsföljd i vanliga fall — vid laga skiften af ordinär storlek — vore synnerligen ändamålsenlig, men att förhållandet vore ett annat, der skifteslaget hade ett betydligare omfång eller sådan storlek, att i och för affattningen eller konceptkartans upprättande åtginge flera år. Sådana skifteslag förekomme ofta, vanligen omfattande hela socknar eller flere byar med arealer uppgående till 100,000-tal hektar. I sådana skifteslag kunde konceptkartan ej annorlunda upprättas än i flere delar eller kartblad. Om man vid laga skiften inom sådana skifteslag sparde med behandlingen af egoutbytesfrågorna, bestämmandet af skilnaden emellan in- och afrösningsjorden samt egograderingen, till dess konceptkartan i sin helhet vore i full-

ständigt skick, fördröjdes skiftesåtgärderna i högsta grad mot hvad som blefve händelsen, om dessa särskildt nämnda frågor finge företagas och behandlas inom särskild del af skifteslaget, så snart konceptkartan öfver sådan del hunnit fullbordas. Kartuträkningen och upprättandet af egobeskrifningen kunde nemligen lämpligen vinter efter vinter fortgå öfver det föregående sommar affattade och graderade, hvarigenom det tidsödande arbetet med egobeskrifningen kunde bringas till slut nära nog samtidigt med affattningens fullbordan, och detta utan att dertill behöft användas några för landtmäterigöröromål ute på fältet dyrbara sommandagar. På sistnämnda tidsbesparande sätt förföres ock mången gång, utan att anmärkning deremot förekommit vid pröfning af laga skiften. Berörda framställning åsyftade därför ett tillägg till ifrågasvarande lagrum af innehåll att, der skiftets storlek fordrade, att konceptkartan upprättades i flera delar eller kartblad, finge, der delegarne om sådant sig förenade eller Eders Kongl. Maj:t på grund af ansökning dertill lemnade tillstånd, de i punkterna 1, 2 och 3 nämnda frågor behandlas för de egor, hvaröfver konceptkartedel vore i fullständigt skick.

Det lär enligt Riksdagens förmenande icke kunna förnekas, att vid skiftesförrättningar af större omfattning ett strängt tillämpande af den i skiftesstadgans 53 § stadgade arbetsföljd måste i väsentlig mån fördröja förrättningens bringande till slut. Beträffande den i sådant syfte föreslagna undantagsbestämmelse synes dock kunna ifrågasättas, huruvida icke tillåtelsen att använda omförmälda förfaringssätt borde göras beroende deraf, att skifteslagets egor innehålla en viss minimi-areal, hvarom Riksdagen likväl icke ansett sig kunna utan stöd af sakkunnig myndighets yttrande framställa något bestämdt förslag. Om emellertid undantag från den allmänna regeln blefve genom lag medgifvet, torde det icke vara nödvändigt, att i de fall, då skiftesdelegarne icke i godo förena sig derom, Eders Kongl. Maj:t skall besvaras med pröfning, huruvida det sålunda tillåtna förfaringssättet må komma till användning, utan synes, i enlighet med hvad som gäller i fråga om andra vid skifte uppkommande spörsmål, afgörandet kunna öfverlemnas åt landtmäteristyrelsen.

På grund häraf har Riksdagen ansett sig böra, i anledning af den gjorda framställningen, anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta utarbeta och för Riksdagen framlägga förslag till sådant tillägg vid 53 § af skiftesstadgan den 9 november 1866, att, då till följd af egornas storlek konceptkarta måste upprättas i flera delar eller kartblad, frågorna om egoutbyten med angränsande byar och hemman, urskiljandet af den mark, hvilken såsom inrösnings- eller afrösningsjord skall be-

räknas, samt om egornas gradering må, der delegarne sig derom förena eller efter vederbörligt tillstånd, behandlas särskildt för de egor, i afseende hvarå konceptkartedel är i fullständigt skick.

Stockholm den 11 maj 1891.

Med undersåtlig vördnad.